

चेति पृथिवीसुत द्याम्” ऋ० ६।६७।१२ । “आ साह-
 शुभैर्नदयन् पृथिव्याः” ऋ० ७।७।२ । छान्दोग्यो वृक्षः ।
 लोके तु न वृक्षः । “नादयन्ध्रघोषेण सर्वाः सविदिशो
 दिशः” भा० व० २५२२ श्लो० । अन्तर्भूतपथे तु अस्त्र
 सकर्मकता “नृत्यावसाने नटराजराजो ननाद ठक्कां
 नय पञ्च वारान्” शब्देन्दुशेखरधृतवाक्यम् ।
 अनुनादेनानुकरणे सक० । “तथा च तेषां रुदतां महा-
 त्वनां दिशं च खञ्जानुननाद निष्पन्नः” रामा० २।१११ अ० ।
 अभि+आभिमुख्येन शङ्करणे । “पुत्रेति तन्मयतया तर-
 वोऽभिनेदुः” भाग० १।२।२ ।
 उट्+उच्चैः शङ्करणे । “कालमेघद्वोच्चदन्” भा० द्रो० ६८।४
 प्रति+प्रतिशब्देन अनुकरणे सक० । “वयं प्रति नदन्तान्”
 भा० भी० ४५।८ ।
 शब्द भाषे चु० उभ० सक० सेट् । नादयति ते प्रचादयति
 अनीनदत्-त । ननाद नेदतुः ।
 शम हिंसे भ्वा० आत्म० सक० सेट् । नमते प्रणमते हृदित्
 अनभत् अनभिट् । नेभे । “नमन्तामन्यकेषां व्याका
 अधिधन्वसु” ऋ० १०।१६।१ । “नमन्तां हिंसयन्ताम्”
 भा० आर्षस्तङ् “नामाकस्य प्रशस्तिभिः” निरुक्तधृता
 षट्क् । नेदेऽस्य कश्चित् तुम् । “उच्चमय पृथिवीं भिन्वीदं
 दिव्यं नमः” तैत्ति० सु० २।४।८।२ ।
 शम हिंसे दिवा० क्वा० च पर० सक० सेट् । नभ्यति
 प्रणभ्यति नभ्नाति । अनाभीत्-अनभीत् । ननाभ नेभतुः ।
 शम शब्दे अक० नतौ सक० भ्वा० पर० अनिट् । नमति
 प्रणमति अन्नं सीत् । ननाम नेभतुः नेमिथ नमन्य ।
 नतः नतिः नामः नत्वा नन्ता नस्यः आनास्यः । अस्त्र
 अमनत्वेन घटादित्वा प्राप्तोऽपि अनुपसर्गादिति नियमात्
 वा तथात्वम् । नमयति नामयति उपसर्गात्तु उच्चमय-
 तोत्वेव । नतिश्च स्वाकर्षणबोधकव्यापारभेदः स च करग्रिरः
 संयोगादिः स्वापकर्षणबोधशालिनः कर्मेता । नमति गुरुम्
 दुःशुद्धशब्दे उदा० गत्यगभावे (नोया) अकर्म० । ततः
 कर्मकर्त्तरि न यक्षिणौ नमते अर्नस्त । “सुस्नेभिरस्ने
 यस्यो नमन्वम्” ऋ० ७।५६।१७ । “एते द्यूने युवतयो
 ऽनमन्त” १०।१०।६ । न्यगभावे “अनंसोद्भूभरेणास्य” भट्टिः ।
 “उच्चमति नमति वर्धति गर्जति मेघः करोति तिमि-
 रौवम् । प्रथमशोरिव पुरुषः करोति रूपाग्यनेकानि”
 नृक्ष “नतभ्यो नव्यजनापनेयः” उद्भटः “पुष्पभारनता
 खता” रामा० २।६६ अ० । “तवाभिधानाद् व्यथते

नताननः” किरा० । यङि ननस्यते । “ननस्यमाना
 फलदितृस्येव” भट्टिः ।
 अभि+आभिमुख्येन नमने । “देवान् वै यज्ञो नाभ्यनमत्”
 अथ+न्यगभावे अधोभवने (नीचे नोखोवा) अक० । “त्व-
 य्यादातुं जलमवनते” मेघ० । यिच् अवनमयति
 “अवनमितमेदस्य मेद्रे” सुशु० । “शिरः सुकण्ठो
 जपाह स्वहस्तेनावनास्य च” हरिवं० ६६ अ० ।
 केचिच्छराक्षेपमयः किंरांस्वयननामिरे” भा० व्या० १२४ अ० ।
 आर्षो न वृक्षः आम्बभावश्चापः ।
 उट्+उच्चैर्गतौ उच्चभवने उत्थाने च अक० । “उच्चस्योच्चस्य
 तत्तैव दरिद्राणां मनोरथाः । हृदयेषु विलीयन्ते विध-
 वास्त्रोक्षानाविध” पञ्चत० । “स्थितः सर्वोच्चतेनोर्नीम्” रघुः
 अभि+उट्+आभिमुख्येनोच्चतौ अक० । “अभ्युच्चताङ्गु-
 नश्चप्रभाभिः” कुमा० । “अभ्युच्चता परस्तादगगादा
 जघनगौरवात् पश्चात्” शकु० ।
 उप+प्राप्तौ सक० स्वयमुपस्थितौ अक० । “यं सति या
 दीक्षोपनमेत” । “अभ्याशो ह यदेनं साधवो धर्मा
 आ च गच्छेयुरूप च नमेयुः” छा० उ० । “यदा तु पर-
 बाधयान् आत्मने नोपनमति” भाग० ५।१४।१४ श्लो० ।
 “मत्संयोगः कथमुपनमेत् स्वप्नजोऽपि प्रियायाः”
 मेघ० । “परलोकोपनतं जलाञ्जलिम्” कुमा० ।
 परि+तुल्यरूपसत्तया वस्तुनोऽन्ययाभवने अक० आत्म० । यथा
 दुग्धपरिणामः दधि नृत्परिणामः घटादिः । “तथा
 तैजसमलःकरणमपि चक्षुरादिद्वारा घटादिविषयदेशं
 गत्वा घटादिविषयाकारेण परिणमते” “समसत्ताककार्यो
 त्यादः परिणामः इति” वेदा० प० । कर्मकर्त्तरि आत्मनेपद-
 मित्यन्ये “परिणामस्वभावा हि पुण्या नापरिणम्य
 क्षणमवतिष्ठन्ते” सा० त० कौ० । गजानां तिर्यग्दन्तप्रहारे
 सक० “विष्के नागः पर्य्यंसीत् क्ष एव” माघः । पर्य्यं-
 सीत् तिर्यक् प्रजहारेल्लर्थः । “तिर्यग्दन्तप्रहारैस्तु गजः
 परिणतो मतः” वैजयन्ती । शेषताप्राप्तौ अक० ।
 “दिवसाः परिणामरमणीयाः” शकु० । “ता एवौषधयः
 कालपरिणामात् परिणतवीर्या भवन्ति” सुशु० । परि-
 पाके च “आहारस्य सम्यक्परिणतत्वं” सुशु० सम्यक्नमने
 सक० । “यस्तं परिणमेच्च तत्” भा० उ० ११०७ ।
 प्र+प्रकर्षेण नतौ । “प्रणमेद्वल्लभौ” भाग० ६।१६।६ ।
 “प्रणमुर्भुवि भूर्भूमिः” भाग० २।३।२८ । “उरसा
 शिरसा डट्टा वचसा मनसा तथा । पङ्क्त्यां कराभ्यां